ſus oliuaqꝫ ſummū. Palmaqꝫ tranſuerſum fuit in cruce lignū Cedrus de
ſignat altitudinē ꝯtēplationis. Cypreſſus odorē bone opinionis. Pal
ma deſignat fructū iuſticie. Oliua lenitatē miſericordie. Scdo ꝯmendatꝛ
in flore. vñ ſm Nicodemū hoc lignū ſctē crucis fecit florē dānatiōis ⁊ ſal
uationis. de pⁱmo flore nō laudatꝛ. ſ. de flore dānationis de ꝗ adā in pady
ſo guſtauit ꝑ quē mūdū dānauit Sꝫ de flore ſaluatōis quē portauit qñ ꝑ
ſanguinē xpi hoc lignū fuit coloratū. Et iſte flos fuit de quo dꝛ in cāticis
Ego ſum flos cāpi ⁊ liliū ꝯualliū. Tertio ꝯmēdatꝛ ex germine. i. rōne fru
ctus. qꝛ ſuauiſſimū fructū ꝓtulit ſcꝫ corpus xpi traditū in preciū toti9 ſe
culi. vñ in canticis. Et fructus eius dulcis gutturi meo. Itē nota. autor
dicit. quod nō valet vis hūana. ꝑ hoc tāgitꝛ ꝟtus effectus ſctē crucis de
qua dicit Damaſ. O ſpecioſa crux ꝑ te euacuata eſt mors pⁱmi parentis
et pctm̄ ſolutū. infernus dānatus eſt ⁊ mūdus ad priſtinā beatitudinis
gratiā reuocat9. Subiungit. eris galea ⁊ ſcutū ꝟſus dyabolū. tu es dor
miētium reſurrectio. infirmoꝝ baculus. virga ꝯuertētiū ⁊ ꝓtectio corpo
ris ⁊ aīe. Item nota. ꝗdā textus hñt. quos tormētis vis ſeuire. ⁊ tūc de
bet ſic exponi lr̄a. O xp̄e ꝯforta tuos fideles ꝗ ꝓpter te paſſionē ſuſtinent
ne in paſſionibꝫ ⁊ tribulatōibꝫ deficere videantur. Sed ꝗdā hñt vis ſerui
re tūc debet ſic intelligi. O xp̄e ꝯſerua tuos fideles qui ſeruiunt ſctē cru
ci in h̄ mūdo. ¶ Pro terminis nota triūphale ē nomē adiectiuū a nomie
triūphus. ⁊ dꝛ a tris qd̄ eſt tres ⁊ phonos ſonus ꝗſi triū pueroꝝ ſonus
Sꝫ vale eſt verbū defectiuū neu ge. cuius declinatio ptꝫ in Alexā. Sed
vis ſumitꝛ hic ꝓ ptāte. ¶ Itē ſeuire ē ꝟbū q̄rte ꝯiuga. neu. ge. ⁊ ſcat cru
deliter agere ⁊ hꝫ ſeuiui in preterito ꝑfecto ¶ Itē largior eſt verbū cōmu
ne halēs vtrāqꝫ ſignificationē ⁊ habet largitus ſum in preterito.

s Summi triumphum regis proſequamur laude
Qui celi qui terre regit ſceptra inferni iure domito
Qui ſeſe pro nobis redimendis permagnum dedit precium

¶ Hic deſcribit aliud canticū in quo oſtēdit materiā aſcenſionis dñi. Et
diuiditꝛ in tres ꝑtes. In pⁱma ꝑte deſcribit hyſtoriā triūphalē que facta ē
in paſſione xpi. In ſcda deſcribit ipſi9 aſcēſionis ienarrabilē gloriā In ter
tia applicat ea ꝗ premiſit ad pⁱncipalem materiā huius feſti. ſcda ibi. huic
nomē. tertia ibi. deniqꝫ ſaltū. Primo hortatur nos ad laudem dei dicens
Nos (ꝓſeq̄mur laudē). i. ꝑfecte laudem9 (triūphū). i. victoriā (regis ſū
mi) id ē ſupmi (ꝗ) rex (regit). i. gubernat (ſceptra). i. regna (celi ⁊ terre. do
mito). i. refrenato ⁊ expugnato (iure). i. ptāte (inferni. qui) ſcꝫ rex (dedit. ſe
ſe permagnū). i. valde magnū (preciū) in ara ſctē crucis (pro nobis redi
mendis). i. vt redimeret nos. ¶ Notandū ſcribitꝛ Iſa. lxiiij. iſte ſoci9 mi
hi formoſus in ſtola ſua gradiens in multitudine virtutis ſue. in iſtis ver
bis ad ꝯmēdatōeꝫ huius feſti tāguntꝛ duo. pⁱmo triūphus ieſu xpi paſſio
nis cū dꝛ iſte ſocius nr̄ formoſus eſt. ſcdo tāgitꝛ inenarrabilis glīa cū dicitꝛ
in multitudine virtutis ſue. Quātū ad primū nota. ꝙ ille terminus ſtola

multiplicit̄er ſumit̄. Primo dr̄ ornatus ſacerdotalis. Scd̄o ē veſtis alba vn̄ in Apoc. Stolis albis ſequūtur agnū q̄cunq3 ierit. Tertio dr̄ veſtis ſolēnis. vn̄ in ep̄la Hiere. Induit ſtolā iocūditat. Quarto ponit̄ p aīa et corpe. vn̄ in Apoc. Lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Quinto capit̄ p paſſione. ꝛ ſic capit̄ hic qn̄ angeli dixerūt admiratiue. ille ſocius noſter formoſus eſt in ſtola ſua. i. in paſſione. Quātū ad ſcd̄m tunc xp̄s aſcendit cū magna multitudine. q2 poſtq̄3 ꝯmedit cū ſuis diſcipulis trāſiuit in mōtem oliueti ꝛ ſtatim nubes ordinata ſuſcepit eū. nā xp̄s eſt p̄mo ab angelo nūciatus. poſt hoc natus. circūciſus. in tēplo preſentatus. paſſus ꝛ reſurrexit vt aſcenderet ad celū ad dexteram patris q̄ eū miſit. Et hoc declaratur. q2 hō ꝑ peccatū primi parētis primo eſt captus in vinculis dyaboli. ſed hora paſſionis ꝛ reſurrectōis xp̄i liberat⁹ eſt. nūc aūt ductus eſt ad patrē celeſtē. vt patet etiā ꝑ ꝓpham q̄ dr̄. aſcendens xp̄s in altum captiuam duxit captiuitatem ſua virtute.

¶ Pro terminis nota. ꝓſequor ē verbū depo. tertie ꝯiuga. ꝯpoſitū a ꝓ et ſequor ¶ Itē domitus a ū ē ꝑticipiū futuri t̄pis deriuatū a verbo domor aris. Sed redimēdus ē ꝑticipiū futuri t̄pis huius verbi redimor qd̄ cōponitur a re ꝛ emor mutādo e in i et interponēdo e.

Huic nomen extat conueniens iditum. Nam tranſiliuit omnes ſtrennue montes colliculoſq3 bethel.

Hic autor deſcribit inenūerabilē gloriā aſcēſionis xp̄i. ꝛ diuidit̄ in duas ꝑtes. Primo imponit ꝓpriū nomē deo ꝯueniēs ſibi ex virtute aſcenſionis Scd̄o ꝓſeq̄t vel trāſfert ſe ad materiā ꝑncipalē. Scd̄a ibi. ſaltū de celo ꝛc̄ Primo dicit ſic (iditum). i. trāſiliens (eſt ꝯueniēs). i. ꝯpetens (nomē huic) ſc3 xp̄o (nā) ꝑ q2 (tranſiliuit ſtrēnue). i. viriliter tranſiuit (omnes mōtes q3) pro et (omnes colliculos bethel) illius regionis

¶ Notandū. iditū fuit ꝓpriū nomē viri qui erat potens ſuꝑ oēs moabiticos. de quo legit̄ p̄mo Regū. q2 erat velociſſimus ꝛ agiliſſimus ad currendū ꝛ illū interfecit Abner filius Neronis ꝑncipis. ꝛ ſic ꝑ excellentiam quilibet velociſſimi curſus ꝛ agilis in ſaltādo pōt dici vel vocari iditū. ſic etiam xp̄s triūphator merito ꝛ rōnabiliter dicitur iditū. q2 magnū ſaltum fecit. qd̄ atteſtatur ꝓpheta in pſalmo. a ſummo celo egreſſio eius ꝛ occurſus eius vſq3 ad ſummū eius. ¶ Item littera dicit bethel. ꝑ hoc intelligitur hieruſalē q̄ p̄mo vocabatur ſolima. qd̄ interpretatur pax. ꝛ in tali ciuitate chriſtus pacificauit ꝛ reconciliauit nos patri. Scd̄o vocat̄ ſalem. Vn̄ legitur in Geñ. q2 melchiſedech rex ſalem id eſt hieruſalem vinum ꝛ panem obtulit. Tertio vocat̄ luſa ꝛ eſt hebraice dictum. Quarto vocat̄ bethel. i. domus dei. vn̄ legitur in Geñ. quando Jacob accepit benedictionem patris ꝛ fugeret a facie fratris ſui eſau requieuit in quodam loco vbi vidit in ſomno ſcalam tangentē celū ꝛ euigilans dixit. vere dn̄s eſt in loco iſto ꝛ ego neſciebā. ꝛ vocauit nomē loci bethel. ꝛ poſtea in eodē loco edificatum eſt templum dei. Quinto vocatur helia. vnde legitur de ſancto Joāne q2 caput ſancti Jo. fuit ſepultū in helia. i. in hieruſalem. Sexto vocatur hieroſolima. Vltimo vocat̄ hieruſalem. ꝛ hoc nomē eſt ſibi impoſitum a primis edificatoribus huius ciuitatis ¶ Item nota dicebatur in littera

ꝑcedēti ꝙ xp̄s regit ſceptra celi ⁊ terre. qꝛ ipſe ſolꝰ eſt ꝑnceps totius mū
di. vn̄ hoc ē de neceſſitate boni ordinis ꝙ ſꝑ ſit vnū regens. qꝛ ſi non eſſet
vnus rector celi ⁊ terre tūc eſſet pl̄alitas ꝑncipū qđ eſt deteſtabile vt ptꝫ
ꝑ phm̄. xij. meth. qui dicit. entia nolunt male regi ſit ergo vnus princeps
Itē etiā dicebaꝛ ibidē. inferni iure domito. qꝛ xp̄s deſcēdit in infernum ⁊
ibi ↄtriuit dyaboli ptātē recipiēdo aīas q̄ ſibi placuerūt ⁊ eius volūtatem
fecerūt. vn̄ oēs aīe hoīm q̄ fuerūt an̄ aduētū xp̄i mortui fuerūt in limbo in
ferni. ſꝫ xp̄s motꝰ miſericordia de ꝑditōe haꝝ aīaꝝ ipſas abſtulit a pote/
ſtate dyabolica. Pro termis no. ↄueniēs ponitꝛ hic ꝑ rōnabiliter ⁊ ē no
mē adiectiuū. Itē extat ē verbū neutrale. ⁊ exponitꝛ hic ꝑ eſt. Scđo mō
ſcat apparere. inde venit exta ⁊ ſunt inteſtina hoīs. Itē iditū ē ꝓpriū no
men viri q̄ fortiter ſciuit ſaltare ⁊ ē maſculini gn̄is ⁊ indeclinabile.
Tranſiliuit eſt verbum quarte ↄiugationis ⁊ ↄponitur a trans ⁊ ſalio.
Item bethel eſt ꝓpriū nomen ciuitatis feminini generis et indeclinabile.

**Saltum de celo dedit in virginalem ventrem. inde in pela/
gus ſeculi. Poſtq̄ illud ſuo mitigauit potentatu tetras flege
tontis aſſilijt tenebras.**

¶ Hic autor regreditꝛ ad verā materiā huius feſti oſtendens q̄t modis
xp̄s ſaltauit dicēs. chriſtus (dedit) .i. fecit (ſaltū) .i. deſcēſuꝫ (in virginalē
ventrem) .i. vteꝝ. b. marie ꝟginis (inde) .i. poſtea xp̄s dedit ſaltū (in pe/
lagus) .i. mare (ſeculi) .i. huiꝰ mūdi (poſtq̄ mitigauit) .i. pacificauit ⁊ cō
peſcuit (illud) ſcꝫ pelagus huiꝰ mūdi (ſuo potētatu) .i. ꝑ ſuā potētiā (ipe
aſſilijt) .i. ſaltauit (tetras) .i. obſcuras tenebras (flegetontis) id ē inferni.

**Principis illius diſturbato īperio. Maniplis plurimis in/
de erutꝭ mūdū illuſtrat ſuo iubare. Captiuitatēq̄ detētā inibi
victor duxit ſecū. Et rediuiuū iā ſuis ſe ꝓbuit ſeruis ⁊ amicis**

Et ipſe xp̄s (diſturbato) .i. deſtructo (imperio) .i. ptāte (ꝑncipis illius)
ſcꝫ inferni (erutis) .i. liberatis (plurimis maniplis) .i. multis ſuis ſeruis
(inde) .i. de inferno (illuſtrat) .i. illuminat ⁊ letificat (mundū ſuo iubare)
id ē ſplendore ſcꝫ ſue reſurrectōis (q̄) ꝑ et .ſ. xp̄s exn̄s (victor duxit ſecū
captiuitatē detentā) .i. captiuā (inibi) .i. in inferno ſcꝫ ſcōs p̄res qui in in
ferno erāt captiui (⁊) ſcꝫ xp̄s (prebuit) .i. oſtēdit (ſe iā rediuiuū) .i. iterū
viuū et a mortuis reſurgentem (ſuis ſeruis et amicis) ſc̄ ſuis

¶ Notandū diceret q̄s q̄re xp̄s nō ſtatim aſcēdit poſt reſurrectōem ſꝫ ꝑ
quadraginta dies expectauit. Rn̄detꝛ ꝙ huiꝰ triplex ē rō. Primo ꝓpꝛ cer
titudinē reſurrectōis. qꝛ ad verā reſurrectōem req̄rūtur plures dies. q̄a
difficiliꝰ erat ꝓbare veritatē reſurrectōis q̄ paſſionis. qꝛ a ꝑmo die vſq̄
ad tertiū ꝓbatꝛ paſſio. Scđo ꝓpꝛ aploꝝ ⁊ diſcipuloꝝ ↄſolatōem q̄ ꝑ ipſiꝰ
paſſionē grauiter fuerūt turbati. Tertio ꝓpꝛ myſticā ſcatōem. qꝛ ſicut. xl
dies ieiunauit ⁊. xl. horis iacuit in ſepulcro ſic ⁊ poſt. xl. dies aſcēdit in ce
lū. vt ꝑ h̄ daretꝛ intelligi ꝙ ↄſolatōes diuine ↄꝑātur ad tribulationes. ſi
cut dies ad horā ⁊ annus ad diē. ¶ Item ſciendū q̄reret aliq̄s q̄liter aſcē

dit xp̄s. Rñdet̄. q̄ xp̄s aſcēdit nec tētus nec ptētus ſꝫ ꝓprijs viribus. vñ
Joā. Nemo aſcēdit in celū. ſ. ꝓpria virtute niſi qui deſcēdit. Scd̄o aſcēdit
manifeſte. vñ in actib⁹ apo. vidētib⁹ illis eleuatus eſt. Tertio aſcēdit letā
ter. vñ p̄s. aſcēdit deus in iubilo ⁊c̄. Quarto aſcēdit velocit̄. vñ p̄s. Exul
tauit vt gigas ad currēdum viam ⁊c̄. ¶ Itē nota de loco in quo aſcēdit
chriſtus d̄r q̄ aſcendit in mōte oliueti verſus bethaniam quo diſcipulos
ire precepit. nā in ipſius aſcēſionis die bis apparuit. ſemel. xi. diſcipulis cō
medētib⁹ in cenaculo. cū igit̄ ꝯmediſſent ⁊ precepiſſet eis vt in mōtē oliue
ti verſus bethaniam irēt ibi iterum eis apparuit ⁊ eleuatis manib⁹ benedi
xit eis ⁊ coram oculis eorum in celū aſcendit. ¶ Itē nota. q̄re chriſt⁹ aſcē
dit. Dic q̄ huius ſunt plures cauſe. Prima ē vtilitas. vt in euange. Niſi
ego abiero paclitus non veniet. Scd̄a ē maior ꝯgnitio dei. vñ in euange.
Si diligeretis me ⁊c̄. Tertia ē meritū dei. Quarta eſt ſecuritas noſtra.
q̄ꝛ ideo aſcēdit vt noſter aduocatus fieret apud patrē. Quinta ꝓpt̄ digni
tatem noſtrā. vñ angeli vidētes noſtrā hūanā naturā exaltari ad dexterā
patr̄ꝫ ꝓhibuerūt ſe ab hoīb⁹ adorari. vñ apo. xix. Cecidi ad pedes ei⁹
vt adorarē eū. ⁊ dixit angelus. vide ne feceris. ſeruus tu⁹ et fratrū tuorū
ego ſum. Sexta cauſa eſt ianue celeſtis aptio. ſicut enim prius aperuit ia
nuā inferni ſic eodē mō ianuā paradyſi. ¶ Itē nota. q̄reret q̄s cū q̄b⁹ aſcē
dit xp̄s in celū. Rñdet̄ q̄ xp̄s aſcēdit cū captiuitate quā ipſe liberauit de
inferno. vñ p̄s. Aſcēdit deus in iubilatione captiuā duxit captiuitatem.
Scd̄o aſcēdit cū multis corꝑib⁹ ⁊ aīab⁹ q̄ ſecū ſurrexerūt. vñ in euāgelio
Multa corꝑa ſctōꝝ ſurrexerūt q̄ viſa ſūt in ſctā ciuitate ⁊ poſtea cū xp̄o
aſcēderūt. Tertio aſcēdit cū multitudine āgeloꝝ. Vñ tres q̄ſtiones fctē
fuerūt ab angelis in aſcēſione. ⁊ h̄ ſm̄ triplicē hierarchiā. Primā queſtio
nē fecerūt minores angeli ipſis maiorib⁹ dicētes. Quis eſt iſte q̄ venit de
edom tinctis veſtib⁹ de boſra. Huic q̄ſtioni rñdet dñs. ego ſū q̄ loq̄r iuſti
ciam ⁊ iudicium in redemptione humani generis. Secūdam queſtionē
fecerūt ſupremi āgeli ad chriſtū. q̄re rubrū ē indumētū tuū. Et iteꝝ rñdit
dñs. torcular calcaui ſolus. Tertia q̄ſtio fuit ipſoꝝ angeloꝝ de trib⁹ hie-
rarchijs q̄ dixerūt mutuo. q̄s eſt iſte rex glorie rñdit dñs. dñs virtutū ipe
eſt rex glorie. deinde oīes angeli rñdebant. hic ē candidus q̄ nec habuit
ſpeciē neq̄ꝫ decorē. hic ē qui infirmus fuit in regno. fortis in ſpolio armat⁹
in prelio. ſpretus in morte. pulcer in reſurrectione. rubicūdus in cruce. cla
rus in celo. ſtrēnuus in nouiſſimo iudicio. ¶ Pro terminis nota. pelag⁹
eſt nomē neutri gn̄. ſcd̄e decli. ⁊ d̄r a pello is. q̄ꝛ pellit littora fluctib⁹ ſuis.
et ponitur hic ꝓ tribulationib⁹ huius mūdi. vñ bene d̄r q̄ chriſtus ſalta-
uit in mare mūdi. q̄ꝛ chriſtus nūq̄ꝫ habuit bonū diē in terris. ſꝫ ſemꝑ vixit
pauꝑ nō em̄ habuit ꝓpria bona. Itē no. teter tra trū ē nomē adiectm̄ et
et idē eſt q̄d obſcurus a ū. Itē flegeton d̄r fluuius inferni vt pꝫ in cor-
nuto ⁊ d̄r flegetō grece q̄d ē ardere latine ⁊ in ipſo puniūt̄ illi q̄ ardent in
amore hui⁹ mūdi. Vñ q̄nq̄ꝫ ſūt pene infernales. vñ. Stix odiū. flegetō ar
dēs. obliuio letes. Cochit⁹ luct⁹. archirō ſonat abſq̄ꝫ ſalute. Sꝫ diſturba
to ipſo ſt̄ꝫ ablati poſiti in deſignatiōe ꝑſōe ⁊ diſturbat⁹ ē pti. a v̄bo diſtur
bo ars. Itē aſſilijt ꝯponit̄ ab ad ⁊ ſalio. Itē plurim⁹ a ū ē ſuplatiu⁹ hui⁹
nois mult⁹. Itē eruītis ē pticipiū preteriti decōpoſite figure, ab eruor

eris. Item inibi p ſe eſt aduerbiũ loci. Sʒ in preſenti ponitur no ialiter qz dictiones indeclinabiles p additionem prepoſitionum nominantur

Deniqʒ ſaltum dederat hodie maximum nubes poloſqʒ curſu prepeti tranſuolans. Celebret ergo populus hunc diẽ credulus. cuius morbida iditum corpora in ſemetipſo altis ſedibus celi inuexit dei filius.

Hic autor declarat ſecũdũ ſaltũ qui fuit ad vitam eternã. ſeu applicat ea que dicta ſunt ad materiã principalem huius feſti. Et diuidit in duo. Primo facit qd dictum eſt. Secũdo dirigit petitionẽ ad xpm. ſecũda ibi. Iã iditũ. dicens (Deniqʒ) id eſt poſtremo vel vltimo ſcʒ xps (dederat) id eſt fecerat (hodie). i. hac die aſcẽſionis (maximũ ſaltum tranſuolans). i. puolãs (nubes. qʒ). p z (polos). i. celos (ppeti curſu). i. veloci (Ergo popul⁹) id eſt tota multitudo fideliũ exiſtens (credulus) ſcʒ xpo (celebret) id ẽ honoret (hunc diẽ) aſcenſionis (cuius) ſcʒ populi (morbida) id eſt maculata (corpa) id eſt corporeã naturã filius dei exiſtens (iditum) id ẽ tranſiliẽs (inuexit) id eſt induxit (altis ſedibus celi in ſemetipſo)

Et tremens iudicem expectat affuturum vt duo angeli fratres docuerunt. Qui ieſus a vobis aſſumptus eſt in celũ iterum veniet vt vidiſtis eum

(Et) ſcʒ popul⁹ (tremẽs expectat affuturꝫ). i. venturꝫ iudicem ſcʒ filium dei (vt). p ſicut (duo angeli docuerũt fratres). i. apl'os. ſ. dicentes eis (ieſus q̃ aſſumptus ẽ a vobis) ſcʒ aplis (in celum veniet iterꝫ) id eſt in nouiſſimo die (vt) ſicut (vidiſtis eũ) ſcʒ eũtem in celum

Notãdũ diceret q̃s an xpo fuit ꝯgruũ in celũ aſcẽdere Rñdet ꝙ ſic. vñ xps aſcẽdit multipliciter. Primo ꝑpter quieſcere poſt laborẽ quo erat fatigat⁹. Scdo ad intercedẽdũ p amicis p q̃b⁹ vtiliter laborauit vñ Ber. Securꝫ acceſſum habes o homo ad deum vbi habes filiũ mediatorẽ matrem intercedẽtem. filius oſtendit patri latus z vulnera. mater oſtendit filio et patri pect⁹ z vbera. nulla poteſt eſſe repulſio vbi ſunt tot amoris indicia. Tertio ad ꝯquerendũ de inimicis pro quib⁹ inutiliter laborauit. vñ Eſa. Inuanũ laboraui zc. Quarto vt nobis locũ prepararet. Unde Joan. Uado parare vobis locum. Item Aug⁹. dicit. para. quid paras. Quinto aſcendit ꝑpter noſtram dignitatem. quia magna dignitas eſt vbi humana natura vſqʒ ad dexteram dei eſt exaltata. Sexto vt ſpiritum ſanctum nobis mitteret. Unde in euangelio. Niſi ego abiero paraclitus nõ veniet. ¶ Item ſciendum xps in eius aſcenſione penetrauit oĩes celos. vt dicit apoſtolus abſqʒ omni ſciſſura z diuiſione celorum z ſpherarum chriſtus eleuatus eſt. quia hoc poſſunt facere corpora glorificata. Item Grego. ille qui deſcendit in ſinũ matris aſcẽdit ſuper omnes celos

¶ Pro terminis nota. deniqʒ eſt aduerbium affirmandi et exponitur p certe. vel poteſt dici ꝙ ſit aduerbium temporis. z poteſt exponi pro vltimo. Item prepes eſt nomen adiectiuum. i. velox. z dr quaſi pre alijs

habes pedes. q2 velox hȝ pedes añ tardũ Itẽ inueho .i. induco ⁊ eſt ver
bum tranſitiuũ Itẽ affutur⁹ eſt pticipiũ deriuatũ ab antiquo ṽbo affuo
qđ cõponiť ab ad ⁊ fuo. vñ ſm antiquos fuo eſt verbum ſubſtantiuum
a quo nunc ſum accõmodat p̃teritum fui.

¶ Jam iditum noſtrum vocib⁊ ſedulis omnes imploremus
Ut a dextris patris qui ſedet ſpirituȝ mittat nobis ſanctum
In fine ſeculi ipe quoqȝ ſemper ſit nobiſcum.

¶ Hic au. dirigit quandã petitõem ad xp̃m di. Nos (oẽs imploremꝰ)
id eſt rogemus (iam) .i. in p̃ſenti mũdo (noſtꝝ iditũ) .i. noſtꝝ ſaluatorez
xp̃m (ſedulis vocib⁊) .i. frequẽtib⁊ orõnib⁊ (vt) ſcȝ ipe (q̇ ſedet a dextris
patris. mittat nobis ſpm̃ ſcm̃. quoqȝ) p et (ipe) ſcȝ xp̃s (ſit ſp nobiſcũ in
fine ſeculi) .i. vſqȝ ad finẽ ſeculi poſt hanc vitã ¶ Notandum. lr̃a d̾t ad
dextrã patris. diceret q̇s. tñ deus pater eſt ſpũs ⁊ ſpũs eſt ſine omĩ dimẽ-
ſione ⁊ corporeitate. vñ d̾r in euãgelio Spũs carnẽ ⁊ oſſa nõ hȝ. quõ tũc
ſedet ad dextrã patris Reſpondeť q̄ ſedere ad dextrã dei patris intelli-
gitur dupl̾r. Primo .i. eſſe in potiorib⁊ donis dei patris ſm humanitatẽ.
et ſic vtroqȝ mõ ſedet ad dextram patris ſm ambas naturas .ſcȝ deita-
tis ⁊ humanitatis Vñ beatus Auguſti. in quodã ſermone d̾t. q̄ xp̃s car
naliter ſedet ad dextrã patris. damnati aũt ad ſiniſtram in futuro iudicio
Sancti aũt in eterna beatitudine oẽs ſunt in dextra. q2 ibi nulla eſt obliq̃-
tas nec aliqua miſeria Scđo intelligiť ſm naturã deitatis. q2 filius ẽ eq̃-
lis patri in diuina natura. Vñ in ſymbolo Athanaſij Equalis patri ſm
diuinitatẽ. ¶ Item ſciendũ. ſi diceret quis. vtꝝ xp̃s poſt aſcenſionẽ ſit in
celo empireo per modum ſtantis vel ſedentis Primũ ptȝ de ſancto Ste-
phano. vbi d̾t Video celos apertos ⁊ ieſum ſtantem a dextris ⁊c̃. Se-
cundũ ptȝ in ſymbolo Sedet ad dextram dei patris Reſpondeť p diſtin
ctionẽ. q2 vel loq̇mur ſm ſenſum myſticũ quẽ ſcat res. tunc bene ꝯcediť
vtrũqȝ ſm diuerſas metaphoras Chriſtus em̃ d̾r ſtare qñ paratꝰ ẽ pre-
ſtare auxiliũ ſuis. ⁊ ita apparuit beato Stephano agoniſanti Et d̾r ſede-
re. q2 regnat in pace ineffabili Hoc etiã intelligiť de mẽbris. vñ Iſa. Se
debit populus meus in puluere pacis. in tabernaculo fiducie. ⁊ in requie
ſempiterna Sȝ ſi loq̇mur ſm ſenſum litteralẽ tunc nõ eſt nobis determi
natũ q̃liter xp̃s ſit in celo Sȝ certũ eſt ſi placet ſibi ſtare ſtat. ſi ſedere ſedet
¶ Item nota cum chriſtus aſcendit locatus eſt ad dextram dei patris.
vñ p̃s. Sede a dextris meis. nõ q̄ ſpũſſanctus tm̃ procedat a patre. ſed
etiam a filio. ¶ Item nota. ex iſta lr̃a. in fine ſeculi. ptȝ error philoſophoꝝ
qui dicunt mundum non habere principium neqȝ finem. quod eſt falſum.
quia ſi ſic. tunc non eſſet dies vltimi iudicij

Pro terminis nota. q̄ dextra poniť hic ſubſtãtiue. ⁊ d̾r quaſi ſtans ex-
tra. Itẽ ſedulus ſedula ſedulũ d̾r quaſi frequens. ⁊ eſt nomẽ adiectiuũ
Jñ venit ſedule aduerbiũ Itẽ ſpiritus d̾r quaſi ſpirans thus .i. grãm
Sed nobiſcũ eſt aduerbium perſonalis ſcationis